

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a zecea)

26 octombrie 2016*

„Recurs — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene — Marcă figurativă care cuprinde elementele verbale «bambino» și «lük» — Procedură de opoziție — Marcă figurativă anterioară a Uniunii Europene care cuprinde elementul verbal «bambino» — Refuz parțial al înregistrării — Decăderea mărcii anterioare pe care se întemeia opoziția — Scrisoare a recurenteii care informează Tribunalul în legătură cu această decădere — Refuzul Tribunalului de a depune scrisoarea la dosarul cauzei — Nemotivare”

În cauza C-482/15 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 9 septembrie 2015,

Westermann Lernspielverlage GmbH, fostă Westermann Lernspielverlag GmbH, cu sediul în Braunschweig (Germania), reprezentată de A. Nordemann și de M. Maier, Rechtsanwältin,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de J. Crespo Carrillo, în calitate de agent,

pârât în primă instanță,

CURTEA (Camera a zecea),

compusă din doamna M. Berger, președinte de cameră, și domnii A. Borg Barthet și F. Biltgen (raportor), judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Westermann Lernspielverlage GmbH, fostă Westermann Lernspielverlag GmbH (denumită în continuare „Westermann”), solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 15 iulie 2015 – Westermann Lernspielverlag/OAPI – Diset (bambinoLÜK) (T-333/13, nepublicată, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2015:490), prin care acesta i-a respins acțiunea prin care se urmărea anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 3 aprilie 2013 (cauza R 1323/2012-2) privind o procedură de opoziție între Diset SA și Westermann (denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

- 2 Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p. 1), în versiunea aplicabilă în speță, prevede la articolul 8 alineatul (1) litera (b):

„La opoziția titularului unei mărci anterioare, se respinge înregistrarea mărcii solicitate atunci când:

[...]

(b) din cauza identității sau a asemănării sale cu marca anterioară și din cauza identității sau a asemănării produselor sau a serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există un risc de confuzie pe teritoriul în care este protejată marca anterioară; riscul de confuzie include riscul de asociere cu marca anterioară.”

- 3 Articolul 65 din același regulament, intitulat „Acțiune în fața Curții de Justiție”, prevede la alineatele (1)-(3):

„(1) Deciziile camerelor de recurs prin care se pronunță asupra unei căi de atac pot forma obiectul unei acțiuni în fața Curții de Justiție.

(2) Acțiunea se înaintează pe motive de [ne]competență, încălcarea unor norme fundamentale de procedură, nerespectarea tratatului, nerespectarea dispozițiilor prezentului regulament sau a oricărei norme de drept privind aplicarea acestuia sau abuzul de putere.

(3) Curtea de Justiție are competența atât de a anula, cât și de a modifica hotărârea atacată.”

- 4 Potrivit articolului 69 literele (c) și (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, o procedură pendinte poate fi suspendată:

„[...]

(c) la cererea unei părți principale, cu acordul celeilalte părți principale;

(d) în alte cazuri speciale, atunci când buna administrare a justiției impune aceasta.”

- 5 Articolul 77 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, intitulat „Informațiile referitoare la notificări”, prevede:

„(1) Pentru îndeplinirea procedurii, în cererea introductivă se indică dacă modalitatea de notificare la care consimte reprezentantul reclamantului este cea vizată la articolul 57 alineatul (4) sau faxul.

(2) În cazul în care cererea introductivă nu îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1) și atât timp cât această neregularitate nu este îndreptată, toate notificările efectuate în vederea îndeplinirii procedurii, destinate părții interesate, se realizează prin scrisoare recomandată adresată reprezentantului părții. Notificarea se consideră legal îndeplinită prin depunerea scrisorii recomandate la oficiul poștal al localității în care își are sediul Tribunalul.”

Situația de fapt

- 6 La 5 mai 2010, Westermann a formulat la EUIPO o cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene, în temeiul Regulamentului nr. 207/2009.
- 7 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este semnul figurativ următor:

- 8 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasele 9, 16 și 28 potrivit Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare (denumit în continuare „Aranjamentul de la Nisa”) și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, următoarei descrieri:
 - clasa 9: „Suporturi de înregistrare a imaginilor, a sunetului, a imaginilor sonore și a datelor de orice tip (incluse în clasa 9), în special casete video, discuri de fonograf, casete audio, discuri compacte, discuri video, DVD-uri, CD-ROM-uri, CDI, dischete, în special în calitate de produse electronice de editură, cu scop didactic și de învățământ, precum și jocuri video și jocuri pe computer concepute pentru a fi utilizate numai împreună cu un receptor de televiziune, în special cu scop didactic și de învățământ; software pentru computere, în special cu scop didactic și de învățământ; echipamente de prelucrare a datelor, calculatoare și alt material informatic, precum și piese și accesorii pentru acestea (incluse în clasa 9), produsele neavând legătură cu vehiculele sau cu piesele auto de orice tip”;
 - clasa 16: „Tipărituri și produse de editură de orice tip (incluse în clasa 16), în special cărți, broșuri, clasoare, reviste, ziare, calendare, postere, foi, transparente, filme, imagini, fișe, hărți geografice și hărți murale, în special cu scop didactic sau de învățământ; material didactic sau pentru învățământ (cu excepția aparatelor), în special sub formă de tipărituri, jocuri, globuri, table și aparate pentru desenat pe table; fotografii (copii și originale); afișe; papetărie și instrumente de scris, în special stilouri cu rezervor, pixuri, creioane și creioane colorate; articole de birou (cu excepția mobilierului), în special parafe, ștampile, cerneală pentru parafe, cuțite pentru scrisori, cuțite pentru hârtie, tăvi pentru scrisori, clasoare pentru documente, mape de birou, perforatoare, capsatoare, caiete, capse și agrafe de birou; abțibilduri, imagini de răzuit, autocolante din hârtie și din material plastic”;
 - clasa 28: „Jocuri, în special jocuri de table, domino, jocuri de societate, jocuri de cărți, jocuri pedagogice și jocuri de strategie, sub formă tradițională și de asemenea electronică (cu excepția aparatelor periferice pentru televizoare); jucării; jocuri video și informative electronice, altele decât cele concepute pentru a fi utilizate cu receptoare de televiziune, în special cu scop didactic și de învățământ”.
- 9 Cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene a fost publicată în *Buletinul mărcilor Uniunii Europene* nr. 2010/122 din 6 iulie 2010.

- 10 La 14 septembrie 2010, în temeiul articolului 41 din Regulamentul nr. 207/2009, Diset a formulat opoziție la înregistrarea mărcii în cauză pentru produsele vizate la punctul 8 din prezenta hotărâre.
- 11 Opoziția se întemeia, în special, pe marca figurativă anterioară a Uniunii Europene, înregistrată la 6 iulie 2004 cu numărul 3915121 pentru produse și servicii din clasele 16, 28 și 41 în sensul Aranjamentului de la Nisa și reprezentată mai jos:

- 12 Produsele și serviciile acoperite de marca anterioară făceau parte, printre altele, din clasele 16, 28 și 41 în sensul Aranjamentului de la Nisa și corespundeau, pentru fiecare dintre aceste clase, următoarelor descrieri:
- clasa 16: „Publicații, reviste, cărți și povești pentru copii”;
 - clasa 28: „Blocuri de construcție și jocuri și jucării educative pentru copii, cu excepția păpușilor și a figurinelor”;
 - clasa 41: „Servicii de educație; instruire; divertisment; activități sportive și culturale”;
- 13 Motivul invocat în susținerea opoziției era cel menționat la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 14 La 25 mai 2012, divizia de opoziție a EUIPO a admis în parte opoziția. Aceasta a considerat că există un risc de confuzie în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 între semnele în conflict, cu excepția produselor care fac parte din clasa 16 în sensul Aranjamentului de la Nisa, vizate de cererea de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene, care corespundeau descrierii următoare, respectiv „[p]apetărie și instrumente de scris, în special stilouri cu rezervor, pixuri, creioane și creioane colorate; articole de birou (cu excepția mobilierului), în special parafe, ștampile, cerneală pentru parafe, cuțite pentru scrisori, cuțite pentru hârtie, tăvi pentru scrisori, clasoare pentru documente, mape de birou, perforatoare, capsatoare, caiete, capse și agrafe de birou; abțibilduri, imagini de răzuit, autocolante din hârtie și din material plastic”.
- 15 La 18 iulie 2012, Westermann a formulat o cale de atac la EUIPO, în temeiul articolelor 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009, împotriva deciziei diviziei de opoziție a Oficiului.
- 16 Prin decizia în litigiu, Camera a doua de recurs a EUIPO a admis în parte calea de atac, autorizând înregistrarea mărcii în cauză pentru „software pentru computere, în special cu scop didactic și de învățământ (produsele neavând legătură cu vehiculele sau cu piesele auto de orice tip)”, precum și pentru „echipamente de prelucrare a datelor, calculatoare și alt material informatic, precum și piese și accesorii pentru acestea (incluse în clasa 9) (produsele neavând legătură cu vehiculele sau cu piesele auto de orice tip)”, toate făcând parte din clasa 9 în sensul Aranjamentului de la Nisa, și a respins calea de atac cu privire la celelalte produse din clasele 9, 16 și 28 în sensul acestui aranjament.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 17 În susținerea acțiunii în primă instanță, Westermann invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 18 Tribunalul a înlăturat acest motiv ca nefondat și, în consecință, a respins acțiunea introdusă de Westermann.

Concluziile părților în fața Curții

- 19 Westermann solicită Curții anularea hotărârii atacate, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.
- 20 EUIPO solicită Curții respingerea recursului și obligarea Westermann la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

- 21 Westermann invocă două motive în susținerea recursului, întemeiate pe încălcarea dreptului de a fi ascultată și pe dreptul la un proces echitabil, precum și, respectiv, pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentele părților

- 22 Prin intermediul celui de al doilea motiv, care trebuie examinat în primul rând, Westermann susține că Tribunalul, prin faptul că, atunci când a analizat temeinicia aprecierii de către Camera a doua de recurs a EUIPO, în decizia în litigiu, a riscului de confuzie între mărcile în conflict, a luat în considerare marca anterioară pe care se întemeia opoziția la înregistrarea solicitată de Westermann a mărcii, deși această marcă anterioară era decăzută și, în consecință, nu mai producea efecte la data introducerii acțiunii în primă instanță, a săvârșit o eroare de drept, precum și o denaturare a faptelor.
- 23 Astfel, reiese din jurisprudența Curții și, în special, din Hotărârea din 11 noiembrie 1997, SABEL (C-251/95, EU:C:1997:528, punctul 22), că riscul de confuzie între mărcile în conflict trebuie apreciat global, ținând seama de toți factorii relevanți din speță și, în special, de impresia de ansamblu dată de mărcile menționate.
- 24 Prin urmare, Westermann consideră că Tribunalul ar fi trebuit să trimită cauza Camerei a doua de recurs a EUIPO în vederea examinării opoziției pe baza mărcilor Diset, altele decât marca anterioară menționată.
- 25 În plus, Westermann consideră că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a apreciat, pe de o parte, elementul „bambino” drept dominant în mărcile în conflict, iar elementul „lük” drept neglijabil ca urmare a poziției sale secundare în cadrul mărcii complexe și, pe de altă parte, elementul figurativ reprezentând un copil stilizat ca fiind mai puțin distinctiv decât termenul „bambino” și, așadar, drept neglijabil în cadrul mărcii complexe, precum și atunci când a concluzionat că un element cu caracter distinctiv scăzut poate constitui un element dominant într-o marcă complexă, poate conduce la neglijarea altor elemente ale mărcii și poate conduce la o asemănare a semnelor și, prin urmare, la un risc de confuzie.
- 26 EUIPO consideră că al doilea motiv trebuie respins.

Aprecierea Curții

- 27 De la bun început, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței constante a Curții, conform articolului 65 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, Tribunalul poate anula sau modifica decizia camerei de recurs a OAPI numai „pe motive de [ne]competență, încălcarea unor norme fundamentale de procedură, nerespectarea tratatului, nerespectarea dispozițiilor [respectivului] regulament sau a oricărei norme de drept privind aplicarea acestuia sau [pe motive de] [abuz] de putere”. Reiese că

Tribunalul poate anula sau modifica o decizie împotriva căreia a fost formulată o acțiune numai dacă, la data adoptării deciziei, aceasta era afectată de unul dintre aceste motive de anulare sau de modificare. În schimb, Tribunalul nu poate anula sau modifica decizia menționată pentru motive care ar interveni ulterior pronunțării sale (a se vedea Hotărârea din 11 mai 2006, *Sunrider/OAPI*, C-416/04 P, EU:C:2006:310, punctele 54 și 55, Hotărârea din 13 martie 2007, *OAPI/Kaul*, C-29/05 P, EU:C:2007:162, punctele 52 și 53, precum și Ordonanța din 30 iunie 2010, *Royal Appliance International/OAPI*, C-448/09 P, nepublicată, EU:C:2010:384, punctele 43 și 44).

- 28 Astfel, Curtea a apreciat că decizia unei instanțe naționale privind decăderea mărcii anterioare pe care se întemeia opoziția nu poate fi luată în considerare de Tribunal cu ocazia controlului legalității deciziei camerei de recurs a EUIPO (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 mai 2006, *Sunrider/OAPI*, C-416/04 P, EU:C:2006:310, punctul 55, Hotărârea din 13 martie 2007, *OAPI/Kaul*, C-29/05 P, EU:C:2007:162, punctul 53, precum și Ordonanța din 30 iunie 2010, *Royal Appliance International/OAPI*, C-448/09 P, nepublicată, EU:C:2010:384, punctul 45).
- 29 În plus, potrivit jurisprudenței Curții, caducitatea mărcii anterioare, intervenită ulterior introducerii acțiunii la Tribunal, nu a lipsit de obiect și nici de efecte decizia camerei de recurs a EUIPO. Aprecierea cuprinsă în această decizie potrivit căreia există un risc de confuzie între mărcile în conflict continuă, așadar, să producă efecte în momentul în care Tribunalul a pronunțat hotărârea (Ordonanța din 8 mai 2013, *Cadila Healthcare/OAPI*, C-268/12 P, nepublicată, EU:C:2013:296, punctele 31-34).
- 30 Ținând seama de aceste considerații și în măsura în care, în speță, data efectivă a decăderii mărcii anterioare pe care s-a întemeiat opoziția la înregistrarea mărcii solicitate de Westermann, respectiv 13 iunie 2013, este ulterioară deciziei în litigiu, din 3 aprilie 2013, trebuie să se constate că Tribunalul, în cadrul controlului legalității deciziei în litigiu, nu avea obligația să ia în considerare decizia EUIPO prin care se declară această decădere.
- 31 Trebuie să se adauge că, potrivit articolului 55 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, în cazul decăderii, se consideră că marca Uniunii Europene nu a avut, începând cu data depunerii cererii de decădere, efectele prevăzute de respectivul regulament.
- 32 Or, dacă ar trebui să se aprecieze că Tribunalul este obligat să ia în considerare o decizie a EUIPO prin care se declară decăderea mărcii anterioare pe care s-a întemeiat opoziția, chiar dacă aceasta survine la o dată ulterioară datei la care s-a adoptat decizia camerei de recurs a EUIPO prin care se constată temeinicia opoziției, acest lucru ar fi contrar jurisprudenței constante a Curții, citată la punctul 27 din prezenta hotărâre, potrivit căreia Tribunalul nu poate anula sau modifica o astfel de decizie pentru motive care ar interveni ulterior pronunțării ei.
- 33 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se constate că Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept cu ocazia examinării temeiniciei aprecierii efectuate de Camera a doua de recurs a EUIPO în decizia în litigiu cu privire la riscul de confuzie între mărcile în conflict, întrucât, la data la care a fost adoptată această decizie, marca anterioară pe care se întemeia opoziția la înregistrarea mărcii a cărei înregistrare a fost solicitată de Westermann producea efectele prevăzute de Regulamentul nr. 207/2009.
- 34 Prin urmare, argumentul invocat de Westermann în această privință trebuie înlăturat ca nefondat.
- 35 În rest, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 256 alineatul (1) TFUE și cu articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, recursul se limitează la chestiuni de drept. Tribunalul este singurul competent să constate și să aprecieze faptele pertinente, precum și să aprecieze elementele de probă. Aprecierea faptelor și a elementelor de probă nu constituie, așadar, cu excepția cazului denaturării acestora, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul

unui recurs (a se vedea Hotărârea din 11 mai 2006, Sunrider/OAPI, C-416/04 P, EU:C:2006:310, punctul 49 și jurisprudența citată, precum și Ordonanța din 4 iunie 2015, Junited Autoglas Deutschland/OAPI, C-579/14 P, nepublicată, EU:C:2015:374, punctul 25 și jurisprudența citată).

- 36 Pe de altă parte, o astfel de denaturare a faptelor trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile din dosar, fără a fi necesară o nouă apreciere a faptelor și a probelor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 septembrie 2010, Calvin Klein Trademark Trust/OAPI, C-254/09 P, EU:C:2010:488, punctul 50 și jurisprudența citată).
- 37 În aceste condiții, trebuie să se sublinieze că argumentația Westermann privind aprecierea de către Tribunal a asemănării dintre elementele „bambino” și „lük”, precum și a elementului figurativ reprezentând un copil stilizat este inadmisibilă, întrucât, sub aparența unei pretense erori de drept, această argumentație urmărește în realitate să conteste, fără a invoca vreo denaturare, însăși aprecierea de către Tribunal a acestor elemente de fapt, aspect care nu face obiectul controlului exercitat de Curte în cadrul unui recurs.
- 38 În consecință, al doilea motiv trebuie respins în parte ca inadmisibil și în parte ca nefondat.

Cu privire la primul motiv

Argumentele părților

- 39 În cadrul primului motiv, Westermann reproșează Tribunalului că a refuzat să depună la dosarul cauzei respective o scrisoare din 12 iunie 2015 prin care informa Tribunalul în legătură cu existența deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 mai 2015 (cauza R 2209/2014-2), declarând, cu efect retroactiv de la 13 iunie 2013, decăderea mărcii anterioare pe care s-a întemeiat opoziția, pentru motivul că acest document nu este prevăzut de Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 40 Potrivit Westermann, prin refuzul de a lua în considerare această scrisoare și de a menționa, în hotărârea atacată, că marca anterioară pe care s-a întemeiat opoziția nu mai exista atunci când s-a pronunțat hotărârea amintită, Tribunalul a împiedicat-o să furnizeze probe relevante și, în consecință, i-a încălcat dreptul de a fi ascultată, precum și dreptul la un proces echitabil.
- 41 În memoriul în replică, Westermann adaugă că prin decizia în litigiu și prin hotărârea atacată i s-a încălcat dreptul fundamental de proprietate în măsura în care au respins cererea sa de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene.
- 42 În plus, Westermann arată că, respingând, fără a motiva, cererile de suspendare a procedurii pe care le-a introdus în primă instanță, Tribunalul a încălcat dreptul său la un proces echitabil, precum și articolul 69 literele (c) și (d) și articolul 77 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 43 Potrivit Westermann, întrucât aceste cereri erau motivate în mod corespunzător și, în plus, erau necesare pentru garantarea bunei administrări a justiției, iar EUIPO nu s-a opus, Tribunalul ar fi trebuit să le admită.
- 44 EUIPO consideră că primul motiv trebuie respins.

Aprecierea Curții

- 45 Trebuie amintit de la bun început că reiese din cuprinsul punctelor 30 și 33 din prezenta hotărâre că, pe de o parte, Tribunalul nu era obligat, cu ocazia controlului legalității deciziei în litigiu, să ia în considerare decizia EUIPO prin care s-a declarat decăderea mărcii anterioare pe care s-a întemeiat

opозиția la înregistrarea mărcii solicitate de Westermann și, pe de altă parte, că, la data la care decizia în litigiu a fost adoptată, marca anterioară menționată producea efectele prevăzute de Regulamentul nr. 207/2009.

- 46 În aceste condiții, trebuie considerate inoperante atât argumentul întemeiat pe faptul că, întrucât a refuzat, fără a motiva, să depună la dosarul prezentei cauze scrisoarea din 12 iunie 2015, prin care Westermann a informat Tribunalul în legătură cu existența deciziei EUIPO de declarare a decăderii mărcii anterioare și întrucât a omis să menționeze această informație în hotărârea atacată, Tribunalul ar fi încălcat dreptul de a fi ascultată al Westermann, precum și dreptul acesteia la un proces echitabil, cât și argumentul potrivit căruia Tribunalul ar fi respins, în mod nejustificat și fără motivare, cererile de suspendare a procedurii formulate de aceasta.
- 47 Astfel, trebuie să se constate că aceste argumente nu sunt de natură să repună în discuție concluzia la care a ajuns Tribunalul în hotărârea atacată, potrivit căreia Camera a doua de recurs a EUIPO a constatat în mod întemeiat existența unui risc de confuzie între mărcile în conflict.
- 48 În ceea ce privește argumentul întemeiat pe faptul că decizia în litigiu și hotărârea atacată ar fi încălcat dreptul fundamental de proprietate al Westermann, acesta trebuie înlăturat ca inadmisibil, din moment ce a fost invocat pentru prima oară în stadiul memoriului în replică.
- 49 În consecință, primul motiv trebuie respins în parte ca inadmisibil și în parte ca inoperant.
- 50 Întrucât niciunul dintre motivele invocate de Westermann nu a fost admis, recursul trebuie respins în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 51 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât EUIPO a solicitat obligarea Westermann la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta din urmă a căzut în pretenții cu privire la toate motivele invocate, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a zecea) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Obligă Westermann Lernspielverlage GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături